

Vasiyetimdir: Erkan Özgen

İnsanlığın uzun yıllar biriktirdiklerini rızama başvurulmadan devraldığımı söyleyebilirim. Sanat'ın bana bıraktığı mirası devralmadım.

Seçeneği olmayan bir mirasın sorumluluğu ve bedeli çok ağır oluyor.

Kendi işlerimle ilgili vasiyetim nasıl olur. Bilmiyorum..

Vasiyetin ölümden sonra devreye girdiğini düşündüğümde içimde büyük bir ürperti oluştu.

Korktum, hem de çok.

Ölümün bollaştığı bir mekanda vasiyet yazma fikri... ürpertici ama korkmamalıyım.

Aslında bu benim için iyi bir fırsat, ne kadar sevinsem azdır. Birçok insan vasiyet yazma şansına sahip olamadı.

Mesela iki gün önce Diyarbakır'ın ata tohumlarını buluşturacağımız küçük komün aramızda fide için hazırlık yaparken ,1990ların meşhur beyaz toroslarının yerini almış siyah rencirlerden iki tanesi bizi suç üstü yakalamıştı. Ne yapıyorsunuz! ile başlayan soru mayın ekimi ile bitmişti.

Evet mayınlar patlamadan vasiyet kaleme alınmalıydı.

Çocukların yetişkinlerden devraldığı ve devralmaları gereken kirlenmiş bir dünya var.

Mirası bir bellek oluşumu olarak tanımlayabilirim.

Çocuklara-çocuklarıma tek vasiyet bırakmak istiyorum.

Belleği resetleyin.